

Kecskeméti Járásbíróság

14.P.20.294/2019/37. szám

(Beadványában erre a számra kell hivatkozni!)

1000. számú Ügyvédi Iroda, ügyintéző ügyvéd: dr. Dantesz Péter (1034 Budapest, Zápor u. 23.) által képviselt [redacted] I. rendű és [redacted] II. rendű telperesnek,- dr. [redacted] által képviselt **MKB Bank Zrt.** (1052 Budapest, Váci u. 38.) alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indított polgári perében a bíróság meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a Kecskeméti Városi Bíróság által Vh.2089/2010. és Vh.2090/2010. szám alatt elrendelt, dr. Szűcs-Galsi Emese Végrehajtói Irodája által 450.V.1113/2011. és 450.V.920/2011. számon foganatosított végrehajtási eljárást **megszünteti**.

A bíróság **kötelezi** az alperest a végrehajtási költségek megfizetésére.

A bíróság **kötelezi** az alperest, hogy fizessen meg a székhelye szerint illetékes NAV adó- és vámigazgatóságának külön felhívására 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) forint eljárási illetéket.

A bíróság **kötelezi** az alperest, hogy **15 napon belül** fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 508.000,- (ötszáznyolcezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt van helye fellebbezésnek, amelyet írásban, elektronikus úton a Kecskeméti Járásbíróságnál kell benyújtani a Kecskeméti Törvényszékhez címezve.

Ha a fél a fellebbezését nem elektronikus úton terjeszti elő, a fellebbezése hatálytalan és úgy kell tekinteni, hogy fellebbezést nem nyújtott be, továbbá a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja.

A felek a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik. A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, ha csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, ha csak az ítélet indokolása ellen irányul. Ezekben az esetekben a fellebbező fél a fellebbezésében tárgyalás tartását kérheti.

I n d o k o l á s

A bíróság a felperesek keresete, személyes nyilatkozata, az alperes ellenkérelme, előkészítő iratai, a 450.V.1113/2001. és 450.V.920/2011. számú végrehajtási eljárás iratai, valamint a bírósági tanúk vallomása, valamint a per egyéb adatai és iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperesek, mint hitelfelvevők és az alperes, mint hitelnyújtó között 2007. május 29. napján Kecskeméten fogyasztási hitelszerződés jött létre, amelynek értelmében az alperes 266.300,- CHF összegű devizahitelt tart rendelkezésre, és forintban legfeljebb 37.650.000,-Ft összegű kölcsön folyósítását vállalja a felperesek javára.

A szerződés 1.2. pontja tartalmazta, hogy a kölcsön célja az Örkényi Takarékszövetkezet felé fennálló 25.000.000,-Ft és 4.500.000,-Ft összegű hitelszerződésből eredő tartozás teljes összegű visszafizetése, továbbá magáncélú felhasználás.

A felperesek az Örkényi Takarékszövetkezettől korábban felvett hiteleket magáncélú ingatlan megvásárlására fordították.

A hitel futamideje 144 hónap, végső lejáratá 2019. május 20. napja volt. A kamatláb mértéke változó, a szerződéskötés időpontjában 4,1%, a kamatperiódus 3 hónap volt, a kamatláb változásának mértékét az alperes a mindenkor érvényes kondíciós listájában teszi közzé. A kezelési költség ugyancsak kamatperiódusonként változó volt, a szerződéskötés időpontjában 2,7%.

A szerződés 4.5. pontja szerint a THM a szerződéskötés időpontjában érvényes feltételekkel forintfizetések alapján számítva évi 7,51%, amely nem tükrözte a hitel kamat- és árfolyamkockázatát. A THM a törlesztő részletek módosulása esetén módosulhatott.

A kölcsön biztosítékeként a felperesek 1/2 - 1/2 arányú közös tulajdonában álló kecskeméti 12555/31 hrsz.-ú, természetben ... szám alatt található ingatlanra az alperes javára jelzálogjog került bejegyzésre.

A kölcsönszerződést az alperes részéről ... lakossági értékesítési vezető és ... pénzügyi tanácsadó, tanúként ... és ... írta alá.

A kölcsönszerződéssel egyidejűleg a felperesek aláírták az alperes által készített kockázatfeltáró nyilatkozatot, amely szerint a forinttól eltérő devizanemben történő hitelfelvétel előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam és kamatkockázat tudatos felvállalását jelenti, amelynek értelmében a hitel futamideje alatt árfolyam elmozdulások, a nemzetközi pénzpiacok és a forint piaci helyzete változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben következhetnek be. Az árfolyamváltozás hatására változhat, kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztő részletek forintban számított összege.

További kockázatot jelent változó kamatozású hitelkonstrukciók esetében, hogy a deviza árfolyamváltozástól függetlenül a hitel devizanemére irányadó nemzetközi pénzpiaci kamatok is változhatnak, és a változás akár a forintkamatok változásával ellentétes irányú is lehet.

Kedvezőtlen irányú kamatváltozás az árfolyam változatlansága esetén önmagában is növelheti a törlesztő részletek összegét.

A kockázatteltérő nyilatkozat tartalmazta továbbá azt, hogy az árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságtérhek kumulatív növekedését eredményezheti.

Bár a felperesek a kockázatteltérő nyilatkozatot aláírták, szóbeli tájékoztatást a hitelfelvételt megelőzően nem kaptak arra vonatkozóan, hogy a tartozásuk mértéke olyan nagyságrendben megnövekedhet, amely jelentős kihatással lehet gazdasági helyzetükre.

A szerződéskötés napján a felperesek által tett tartozás elismerő nyilatkozatot Hainczné dr. Zimay Zsuzsanna kecskeméti közjegyző közjegyzői okiratba foglalta.

A felperesek ellen több végrehajtási eljárást indult, így 271.V.1719/2009. és 271.V.1720/2009. szám alatt végrehajtást kérő kérelmére. Ezen végrehajtási eljárásokban 26.000.000,-Ft és járulékai erejéig került sor végrehajtási jog bejegyzésre a Kecskemét, Gázló u. 14. szám alatti ingatlanra.

A végrehajtást kérő kérelmére a II. rendű felperes tulajdonában álló ½ tulajdoni illetőségre 13.000.000,-Ft főkövetelés és járulékai erejéig került végrehajtási jog bejegyzésre a 271.V.1777/2009. számú végrehajtási eljárásban.

A Kecskeméti Városi Bíróság 2010. augusztus 9. napján kelt Vh.2089/2010/5. számú végzésével engedélyezte, hogy az alperes, mint jelzálogjog jogosult, bekapcsolódjon a végrehajtást kérők kérelmére a II. rendű felperes ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárásokba 266.007,5 CHF le nem járt tőke és járulékai erejéig.

Ugyancsak a Kecskeméti Városi Bíróság 2010. szeptember 1. napján kelt Vh.2090/2010. számú végzésével engedélyezte, hogy az I. rendű felperes ellen dr. végrehajtást kérő kérelmére folyamatban lévő végrehajtási eljárásba az alperes, mint jelzálogjog jogosult, 226.007,5 CHF le nem járt tőke és járulékai erejéig bekapcsolódjon.

A jelzálogjogosulti bekapcsolódás folytán az I. rendű felperes ellen elrendelt végrehajtást 450.V.920/2011., a II. rendű felperes ellen elrendelt végrehajtási eljárást 450.V.1113/2011. számon foganatosítja dr. Szűcs-Galsi Emese Végrehajtói Irodája.

A felperesek és a felperesek által kezdeményezett végrehajtási eljárások jelenleg is folyamatban vannak.

A felperesek az általuk kezdeményezett perben különböző érvénytelenségi okokra hivatkozással kérték a végrehajtási eljárások megszüntetését.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. április 10. napján kelt 4.P.86.237/2014/11. számú ítéletével a felperesek, mint adósok ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat megszüntette. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 47.Pf.636.128/2014/2. számú végzésével a felperesek ellen folyamatban lévő 450.V.920/2011. és 1113/2011. számú

végrehajtási eljárásokat felfüggesztette, majd mint az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság, 47.Pf.636.209/2016/5. számú végzésével a pert megszüntette, a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, a keresetlevelet az ügy irataival együtt átteni rendelte a Kecskeméti Járásbírósághoz, tekintettel arra, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 367. §-a alapján a perben a végrehajtást elrendelő bíróság kizárólagosan illetékes. A végrehajtás ugyanis zálogjogosulti bekapcsolódás alapján került elrendelésre, az elrendelő a bíróság volt, így a perre a Kecskeméti Járásbíróság kizárólagosan illetékes.

A peres eljárás többszöri felfüggesztését követően a felperesek módosított keresetükben kérték, hogy a bíróság az ellenük folyó végrehajtási eljárásokat szüntesse meg, tekintettel arra, hogy az azok alapjául szolgáló szerződés érvénytelen, mivel az alperes nem adott elegendő tájékoztatást ahhoz, hogy a felperesek, mint kölcsönfelvevő fogyasztók megalapozott és tájékozott döntést hozzanak a kölcsön felvételéről. A tájékoztatás nem elegendő, ha az alapján csupán az volt felismerhető, hogy a nemzeti fizetőeszköz leértékelődhet, de a tájékoztatás nem tette lehetővé, hogy a szerződés megkötésekor a felperesek értékelni tudják a kockázatok pénzügyi kötelezettségeikre gyakorolt jelentős hatását és azok gazdasági következményeit, azt, hogy a nemzeti fizetőeszköz súlyosan leértékelődhet. A tájékoztatás nem tette lehetővé, hogy a felperesek a szerződés megkötésekor átláthassák és értékelni tudják fizetési kötelezettségük megváltozását és a változás mechanizmusát. A tájékoztatás nem volt világos, nem volt érthető. Az alperes részéről nem került sor megfelelő időben megadott tájékoztatásra sem, mert a felpereseknek nem állt rendelkezésére elegendő idő ahhoz, hogy átgondolhassák a szerződés körülményeit.

A felperesek vitatták, hogy kockázatfeltáró nyilatkozat készült volna.

A fentiekre tekintettel az árfolyamkockázat és annak viselése vonatkozásában a szerződési feltétel, amely a főszolgáltatás körébe tartozik, tisztességtelen. A tisztességtelenség - fogyasztói szerződés lévén - a szerződés semmisségét eredményezi, amelynek következtében a végrehajtás megszüntetésének van helye.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatot a felperesek aláírták, az világosan és érthetően tartalmazza azt, hogy az árfolyamváltozások a nemzetközi pénzügyi piacok és a forint piaci helyzetének változásától függően is bármikor, bármilyen irányban és mértékben bekövetkezhetnek, és a felperesek tartozása jelentős mértékben is megnövekedhet. A kockázatfeltáró nyilatkozat emellett felhívja a figyelmet arra is, hogy a nemzetközi pénzügyi kamatok változása is eredményezheti a törlesztő részletek összegének a növekedését. A nyilatkozat tehát felhívja a figyelmet a nemzeti fizetőeszköz leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a veszélyére is, valamint arra is, hogy ezek a változások akár együttesen is bekövetkezhetnek, amely az adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti. A felperesek ez alapján tehát előre láthatták a deviza alapú hitelfelvétel kockázatát és annak lehetséges gazdasági következményét, és elegendő idő állt rendelkezésre ahhoz, hogy a szerződésről tájékozódjanak.

A felperesek keresete **megalapozott**.

A bíróság a csatolt kölcsönszerződés, tartozás elismerő nyilatkozat és a felperesek személyes előadása alapján tényként állapította meg, hogy a felperesek hitelszerződést kötöttek 2007.

május 29. napján az alperessel, mint hitelnyújtóval. A felperesek nyilatkozata szerint az Örkényi Takarékszövetkezettől magán célra szolgáló ingatlan vásárlására fordított forint alapú kölcsön kiváltására fordították az alperes által biztosított kölcsönösszeget, így a bíróság megállapította, hogy fogyasztói kölcsönszerződésről volt szó. Ezt egyébként az alperes sem tette vitássá.

A bíróság a csatolt végrehajtási iratok alapján azt is megállapította, hogy az alperes, mint végrehajtást kérő kérelmére a végrehajtási eljárások elrendelésére zálogjogosulti bekapcsolódással került sor, tekintettel arra, hogy az alperes jelzálogjogával terhelt Kecskemét, Gázló u. 14. szám alatti, felperesi tulajdonban álló ingatlanra más végrehajtást kérők kérelmére végrehajtási jogok bejegyzésére került sor.

Ahogy arra a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság utalt áttételt elrendelő végzésében, a zálogjogosulti bekapcsolódást engedélyező végzés, mint végrehajtható okirat a végrehajtási záradékkal esik egy tekintet alá a végrehajtás megszüntetése iránti per szempontjából.

A rPp. 369. §-a szerint a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha

- a) a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre,
- b) a követelés egészen, illetőleg részben megszűnt,
- c) a végrehajtást kérő a teljesítésre halasztást adott, és az időtartama nem járt le,
- d) az adós a követeléssel szemben beszámítható követelést kíván érvényesíteni.

Mivel a bíróság a végrehajtási eljárást zálogjogosulti bekapcsolódás alapján rendelte el, azt nem előzte meg bírósági eljárás, amelyben a követelés érvényes létrejötte vonatkozásában bizonyítási eljárás lefolytatására került volna sor, így ún. széleskörű végrehajtás megszüntetése iránti per kezdeményezésének volt helye, amelynek során a bíróságnak döntenie kellett a rPp. 369. § a) pontja alapján a végrehajtani kívánt követelés érvényességéről.

Mivel a szerződést a felek 2007. évben kötötték, a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptk.) 50. § (1) bekezdése alapján a szerződésre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) szabályait kell alkalmazni.

A rPtk. 209. § (1) bekezdése szerint tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

A (2) bekezdés szerint a feltétel tisztességtelen voltának megállapításakor vizsgálni kell a szerződéskötéskor fennálló minden olyan körülményt, amely a szerződés megkötésére vezetett, továbbá a kikötött szolgáltatás természetét, az érintett feltételnek a szerződés más feltételeivel vagy más szerződésekkel való kapcsolatát.

A rPtk. 209. § (4) bekezdése szerint az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető.

Az (5) bekezdése értelmében a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek.

A rPtk. 209/A. § (1) bekezdése kimondja, hogy az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló tisztességtelen kikötést a sérelmet szenvedett fél megtámadhatja.

A (2) bekezdés szerint fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

A szerződés megkötésekor hatályban volt, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (6) bekezdése szerint olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, ami devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja.

A (7) bekezdés a) pontja szerint a kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre.

A Kúria 2/2014. polgári jogegységi határozata (PJE) 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot – a kedvezőbb kamatmérték ellenében – korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható.

E rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető.

Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós vagy őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen vagy teljesen érvénytelen.

A felperesek az árfolyamkockázat, mint általános szerződési feltétel tisztességtelenségére hivatkoztak, amely, mint fogyasztói szerződésben lévő feltétel, a szerződés teljes semmisségét eredményezi.

A Kúria devizahiteles pereket vizsgáló Konzultációs Testülete 2019. április 10. napján kelt emlékeztetője szerint az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás elmaradása vagy nem megfelelő volta esetén tisztességtelen („nem világos, nem érthető”), és így érvénytelen a szerződésnek az a rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. Mivel ez a főszolgáltatás körébe tartozó szerződési rendelkezés, ennek érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi, aminek következtében a fogyasztó nem kötelezhető az árfolyamkockázat viselésére.

Ugyanezen emlékeztető szerint az, hogy a tájékoztatást tartalmazó okirat aláírására a szerződéskötéssel egyidejűleg kerül sor, akkor nem kifogásolható, ha a félnek elegendő idő állt rendelkezésére annak áttanulmányozására a szerződés aláírását megelőzően.

A fentieket is figyelembe véve tehát megállapítható, hogy az árfolyamkockázat fogyasztóra telepítése, ha azt nem előzte meg tájékoztatás vagy az nem volt megfelelő, mint a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, ha érvénytelennek bizonyul, az az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi.

A bíróságnak tehát azt kellett vizsgálnia, hogy a perbeli esetben kockázatfeltárás, árfolyamváltozásról szóló tájékoztatás történt-e, amennyiben igen, az világos, érthető volt-e, illetőleg kellő időben történt-e.

A bíróság a csatolt okirat, valamint az alperes előkészítő iratai alapján tényként állapította meg, hogy a szerződés aláírásával egyidejűleg sor került külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat aláírására is.

A felperesek nem emlékeztek arra, hogy ilyen nyilatkozatot aláírtak volna, az eredeti okirat felmutatásakor pedig ellentmondó nyilatkozatot tettek. Az I. rendű felperes első ízben elismerte, hogy azon az ő aláírása szerepel, utóbb ebben nem volt biztos. A II. rendű felperes az aláírásból a vezetéknevet sajátjának ismerete el, a keresztnév aláírását nem.

A hitelszerződés és a kockázatfeltáró nyilatkozat ugyanazon okirat folyamatos sorszámozással ellátott lapjai. A hitelszerződés 9. oldalán az aláírást a felperesek elismerték magukénak, a 10. oldalon szereplő kockázatfeltáró nyilatkozat vonatkozásában ellentmondó nyilatkozatuk az aláírást illetően teljes egészében életszerűtlen. A bíróság az alperes által eredeti példányban papír alapon is becsatolt okiratok alapján megállapította, hogy a felperesek a kockázatfeltáró nyilatkozatot aláírták. A fentiekre tekintettel a bíróság szükségtelennek találta a felperesek indítványának történő helytadást arra vonatkozóan, hogy a bíróság engedélyezze magánszakértői vélemény benyújtását, a tényállás enélkül is megnyugtatóan tisztázható volt.

A bíróságnak a továbbiakban azt kellett vizsgálnia, hogy a kockázatfeltárás, a tájékoztatás tartalma megfelelő volt-e, az kellő időben történt-e.

Az Európai Unió Bírósága már a C-186/16. számú döntésében is rámutatott arra, hogy a kölcsönfelvevőnek világos tájékoztatást kell kapnia arról, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés aláírásával bizonyos mértékű árfolyamkockázatot vállal, amely gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat.

Az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú előzetes döntéshozatali ügyében kifejtette, hogy a

megfelelően világos és érthető tájékoztatással ellátta.

A bíróság ugyanakkor utal Balogh Tibor Katalin tanú vallomására, aki arról nyilatkozott, hogy az árfolyamváltozásról szóban is tájékoztatták a kölcsönfelvevőket, annak mértékeként 5-10%-ban felfelé és lefelé történő elmozdulást megjelölve. Bár a fenti tanúvallomás is általánosságban hangzott el az ügyletkötésekről, az azonban megállapítható, hogy a szóbeli tájékoztatás – amennyiben volt ilyen – a kockázatfeltáró nyilatkozatban foglaltakkal ellentétben, nem terjedt ki arra, hogy az árfolyam elmozdulás felfelé korlátok nélkül bekövetkezhet, és ez a felperesek, mint kölcsönfelvevők gazdasági helyzetében akár jelentős mértékű változást, rosszabbodást is eredményezhet.

A felperesek általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztónak minősülnek, és bár a kockázatfeltáró nyilatkozatot aláírták, az azonban a kockázatfeltáró nyilatkozat alapján nem volt felismerhető számukra, hogy a forint olyan szinten leértékelődhet a svájci frankhoz képest, hogy ez jelentős gazdasági következménnyel járhat rájuk nézve.

Mert bár a kockázatfeltáró nyilatkozat alaki és nyelvtani szempontból érthetően tartalmazza, hogy az árfolyam elmozdulás bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben bekövetkezhet, és a pénzpiaci kamatok is változhatnak, a tényleges gazdasági következményekre, az árfolyamváltozás konkrét tartalmára a tájékoztatás nem terjedt ki. Az írásbeli tájékoztatás alapján a felperesek nem voltak képesek azt felmérni, és ez nem is volt tőlük elvárható.

Ennek ellenkezőjét a fentiekben foglaltak szerint a tanúvallomások sem támasztották alá, sőt, Balogh Tibor Katalin tanúvallomása szerint olyan tartalmú tájékoztatást adtak az ügyfeleknek, hogy az árfolyamváltozás 5-10%-os emelkedést jelenthet csupán.

A bíróság tehát megállapította, hogy az árfolyamkockázatról szóló általános szerződési feltétel nem volt világos és nem volt érthető, és bár ez a főszolgáltatás körébe tartozó rendelkezés, a fentiekre tekintettel tisztességtelensége vizsgálható volt.

A felperesek hivatkoztak arra is, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás nem történt meg időben.

A csatolt okiratok alapján megállapítható, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat aláírására a szerződés aláírásával egyidejűleg került sor, és még aznap elkészült a közjegyzői tartózáselismerő nyilatkozat is. Bár a felperesek nyilatkoztak arról, hogy a szerződéskötés előtt tájékoztattak a deviza alapú hitelezésről, a konkrét kockázatfeltárás körében megfontolásra nem állt rendelkezésre idő, hiszen egyszerre írták alá a szerződéssel. Ennek azonban a bíróság álláspontja szerint nincs különösebb jelentősége, hiszen a fentiek szerint a kockázatfeltárás, az árfolyamváltozásra vonatkozó tájékoztatás egyébként sem volt megfelelő tartalmú.

A szerződés árfolyamkockázattal kapcsolatos rendelkezése tehát a rPtk. 209. § alapján tisztességtelen, a szerződés a rPtk. 209/A § (2) bekezdése alapján érvénytelen, erre tekintettel a végrehajtás elrendelése sem volt jogszerű, így a bíróság a felperesek, mint adósok ellen indult végrehajtási eljárásokat a rPp. 369. § a) pontja alapján megszüntette.

Bár a végrehajtó a korábbi bírósági eljárásban költségeit bejelentette, jelen bíróság felhívására azokról nyilatkozatot nem tett, így a bíróságnak nem állt módjában megállapítani a végrehajtási eljárás pontos költségeit, ezért a bíróság ítéletében – figyelemmel a rPp. 370/A. § (5), (6) bekezdésére is – mindössze azt állapította meg, hogy a végrehajtási költségeket a pervesztes alperes viseli.

A felperesek részleges költségmentessége folytán le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes alperes viseli.

A bíróság a rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest, hogy a pernyertes felperesek javára fizesse meg az ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget. A bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet (R.) 3. § (2) és (6) bekezdése alapján állapította meg a munkadíjat azzal, hogy azt az elvégzett ügyvédi tevékenység, a tárgyalásokon való megjelenések és az elkészített beadványok száma alapján határozta meg, a magas pertárgyértékre tekintettel korlátozott összegben, 400.000,-Ft-ban.

A bíróság a (R.) 4/A. § (1) bekezdése alapján 108.000,- forintban állapította meg az ügyvédi munkadíjhoz kapcsolódóan az általános forgalmi adó összegét.

A fellebbezési jogról szóló tájékoztatás a rPp. 220. § (3) bekezdésén és a rPp. 256/A. §-án alapul.

Az ítélet végrehajtási költségre vonatkozó rendelkezése ellen a rPp. 370/A. § (6) bekezdése alapján a végrehajtónak külön fellebbezési joga van.

Az elektronikus kapcsolattartás szabályaira vonatkozó útmutatás a rPp. 394/I. § (1) bekezdés b) pontján és (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Kecskemét, 2019. szeptember 5.

dr. Makra Zsuzsanna s.k.
bíró